

[Stavad]

har behov for, er noget generelt, for det problem, der er tilbage på ejerlejlighedsområdet, hænger sammen med de generelle problemer, vi har på ejendomsavanceområdet.

Jeg forstod, at hr. Thoft er meget enig i de bemærkninger, jeg har gjort.

Vi arbejder med det problem, vi ser, om vi også teknisk kan magte at løse det i den nuværende situation, men vi må desværre nok også her erkende, at uanset hvilke geniale forslag Socialdemokratiet, SF eller andre måtte stille med, er der ikke flertal for dem i det nuværende Folketing. Hvis ikke vi havde fået den specifikke del ind i skattereformen – som ikke er det mest geniale i den skattereform, lad det være kendt – havde vi stået med et fuldstændig uløst problem.

Nu har vi løst det specifikke så langt, som det var muligt, og derefter har vi et generelt problem tilbage. Det generelle problem tager vi fat på, og lige så hurtigt der er flertal i Folketinget for at ændre det, foretager vi i fællesskab – går jeg ud fra – de nødvendige ændringer.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Det, der ærgrede mig lidt, var selvfølgelig, at vi var kommet temmelig langt i forhandlingerne mellem VS og SF og Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre forud for skattereformforhandlingerne. Vi var næsten nået til enighed om en lovgivning på dette område, måske ikke helt i overensstemmelse med den model, vi fremlægger i dag, men vi var blevet næsten enige. Så druknede sagen i skattereformforhandlingerne, og Socialdemokratiet lod sig – hvad skal jeg sige? – tryne, og vi fik det ikke igennem.

Hvis jeg forstod hr. Stavad ret, var det, hr. Stavad gav tilsagn om, at i forbindelse med en ejendomsavancebeskatning vil Socialdemokratiet også være villigt til at sikre beskatning af de store udstykningsgevinster, der ligger på ejerlejligheder. Er det forstået korrekt, synes jeg da, at vi i dagens debat er nået et lille skridt fremad, og det takker jeg for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 79:

Forslag til lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet (De Europæiske Fællesskabers Forsamling). (Om eftervederlag m.v.).

Af finansministeren (Palle Simonsen).
(Fremsat 12/11 86).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

J. K. Hansen (S):

Ifølge finansministeren er formålet med lovforslaget at sikre, at den hidtidige parallelitet mellem medlemmer af Folketinget og de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet opretholdes.

På et enkelt område er denne parallelitet ikke til stede i dag. Det er eftervederlaget, som er anderledes, vi kan vel sige dårligere, for danske medlemmer af Europa-Parlamentet end for medlemmer af Folketinget på grund af en ændring, der er sket i efteråret 1986.

Det bør vi skyndsomst få bragt i orden, så finansministeren skal her få mit partis ord på, at det er vi klar til at gøre, oven i købet med virkning fra 1. oktober 1986.

Knud Østergaard (KF):

Den konservative folketingsgruppe kan tiltræde lovforslaget.

Svend Heiselberg (V):

Venstre kan også tilslutte sig lovforslaget.

Lilli Gyldenkilde (SF):

[Lilli Gyldenkilde]

Jeg går ud fra, at det er almindeligt kendt, at Socialistisk Folkeparti var imod den lønforhøjelse, folketingsmedlemmerne fik fra 1. oktober 1986. Den blev vedtaget alligevel, og det vil sige, at lønforhøjelsen gik igennem. Da EF-parlamentarikerne er aflønnet med vederlag og pension m.v. i overensstemmelse med, hvad folketingsmedlemmer får, er det klart, at det, der er tilbage i dette forslag, er, at der nu skal reguleres på eftervederlaget for EF-parlamentarikerne.

Som en konsekvens af, at lovforslaget blev vedtaget af et flertal, som vi ganske vist ikke var med i, siger det sig selv, at det principielle, at EF-parlamentarikere ikke skal være lønnet bedre eller ringere end folketingsmedlemmer, er vi indstillet på at støtte. Derfor tilslutter vi os lovforslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Tilslutning.

Bollmann (CD):

Så kort kan jeg ikke gøre det.

Hvis ikke der er noget galt med min erindring, var fru Lilli Gyldenkilde eller i hvert fald SF, da vi havde debatten i foråret, for forbedringen i eftervederlaget, men imod selve lønforhøjelsen. Det kan godt være, at min erindring ikke er helt korrekt på det område.

I øvrigt vil jeg sige, at vi også i CD finder det rimeligt, at vore EF-parlamentarikere behandles på samme måde, som vi bliver det her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal ikke forlænge debatten yderligere. Det er kendt også for hr. Bollmann, kan jeg høre, at vi var imod selve lønforhøjelsen. Men vi var absolut ikke imod, at eftervederlaget blev bedre, end det havde været tidligere. Tværtimod, vi har arbejdet for det i præsidiet. Jeg har i præsidiet arbejdet for, at eftervederlaget blev bedre.

Det er ikke rart at blive fyret med tre ugers varsel – det kan gælde EF-parlamentarikere, og det kan gælde folketingsmedlemmer – og derefter stå i den situation, at man hverken ved ud eller ind efter tre måneder. Det er det ekstreme, der kan ske i forbindelse med de regler, vi kører efter. Det bliver nu ændret, og vi synes, det er rimeligt, at der er

et halvt års eftervederlag for folketingsmedlemmer og for EF-parlamentarikere.

Steffensen (KRF):

Kristeligt Folkeparti tilslutter sig lovforslaget.

Dohrmann (FP):

Fremskridtspartiet har det ikke som fru Lilli Gyldenkilde fra SF, der åbenbart mener, at en fejltagelse bliver bedre, hvis man gentager den. Derfor vil vi naturligvis stemme imod det foreliggende lovforslag.

Jeg vil godt gentage noget af det, vi sagde, da folketingsmedlemmerne bevilgede sig selv 37 pct.s lønforhøjelse: det er uanstændigt af Folketinget først at foretage et overenskomstmæssigt indgreb, hvorefter lønmodtageres løn kun må stige nogle ganske få procent i løbet af en 2-årig periode, for kort tid efter at bevilge sig selv nogle kæmpelønforhøjelser. Det er direkte umoralsk, og det er det naturligvis også i det foreliggende tilfælde.

Vi har set, at folketingsmedlemmerne, vi har set, at borgmestrene, vi har set, at de kommunale topchefer og nu EF-medlemmerne får det ene løntillæg efter det andet, hvorimod alle andre holder man nede, og dér taler man om moral, eller hvad man nu måtte kalde det. Vi finder det helt utilstedeligt, at de, der hører til samfundets bedst afplagede, på den måde skal favorisere sig selv, blot fordi de er i stand til selv at regulere det.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal gøre opmærksom på, at jeg ikke var uenig med hr. Dohrmann – det var vi faktisk enige om i sin tid – i at gå imod forhøjelsen af Folketingets medlemmers vederlag. Men jeg vil sige i min anden bemærkning, at det hjælper altså, hvis man læser forslagene, og det hjælper meget, hvis man også læser den skriftlige fremsættelse, og den tillader jeg mig at citere fra:

»Den gældende lov om vederlag og pension m.v. for medlemmerne af Europa-Parlamentet er udformet således, at ændringer i folketingsmedlemmernes grundvederlag og pensionsregler umiddelbart får virkning også for repræsentanterne i Europa-Parlamentet. Lovforslaget indebærer derfor alene en æn-

[Lilli Gyldenkilde]

dring i reglerne om eftervederlag for repræsentanterne i Europa-Parlamentet . . .«.

Det er altså det, dette forslag handler om. Det handler kun om, at man nu kan få eftervederlag i mindst et halvt år i stedet for i mindst tre måneder, som man tidligere kunne. Det handler ikke om spor andet, hr. Dohrmann, og det synes jeg det er vigtigt at vi lige får konstateret – i og med, at vi ikke er uenige i dele af argumentationen med hensyn til løftet i folketingsmedlemmernes vederlag.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Det, det drejer sig om, er simpelt hen fordelingspolitik, hvor Fremskridtspartiets synspunkt er, at der er mange i det danske samfund, der trænger til noget, men de, der står i forreste række, er absolut ikke medlemmerne af EF-Parlamentet. De har det godt, og de tjener fedt. De skulle langt, langt ned i køen.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Også VS var imod lønforhøjelsen til folketingsmedlemmerne, og vi bryder os ikke om en automatik, der siger, at når de danske folketingsmedlemmers løn bliver hævet, så skal Europa-parlamentarikernes grundvederlag også hæves. Vi synes faktisk, at deres løn er alt for stor, når grundvederlaget tillægges eftervederlaget og alle de andre goder, disse parlamentarikere har. Det var så det.

Dette forslag handler, som fru Lilli Gyldenkilde var inde på det, om eftervederlaget. VS sagde i sin tid, da vi talte om lønforhøjelsen, at vi gik ind for, at fratrædelsesgodtgørelsen blev bedre, og derfor støtter vi også, at EF-parlamentarikerne får seks måneders eftervederlag i stedet for tre måneders.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget for forretningsordenen. Hvis ingen

gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 18:

Forslag til folketingsbeslutning om offentlige tilskud til lokal radio- og fjernsynsvirksomhed.

Af Ingerlise Koefoed (SF) og Helge Mortensen (S) m.fl.

(Fremsat 28/10 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Jeg skal straks sige, at jeg må afvise forslaget, og det vil jeg gøre med ganske få bemærkninger.

Jeg synes ikke, det er det rigtige tidspunkt at tage en forhandling om de spørgsmål, forslaget rejser. Det er jo sådan, at der i begyndelsen af 1987 skal komme et nyt lovforslag om lokalradio og lokal-tv.

Vi har en aftale med Det Radikale Venstre fra maj måned om, at vi på grundlag af en nøje undersøgelse af de økonomiske og andre problemer ved lokalradiovirksomheden vil prøve at finde frem til en fælles lovgivning for lokalradio og lokal-tv. Vi er for tiden i fuldt sving med at indsamle og bearbejde en række oplysninger, bl.a. af økonomisk karakter, om forsøgsordningen og om den nye radioordning med henblik på lovforslaget, som skulle omfatte begge medier. Desuden venter vi på den afsluttende rapport fra lokalradio- og tv-udvalget. Det betyder, at dette beslutningsforslag kommer på et ret akavet tidspunkt.

Jeg vil godt sige en lille smule om indholdet i forslaget, for det er svært at forstå. Jeg skal gøre det kort, for vi får sikkert lejlighed til at gå mere detaljeret til værks på et senere tidspunkt.

Jeg synes, det er underligt, at forslaget omfatter både radio og tv, når lokal-tv vitterlig indtil 30. september 1987 befinder sig i en forsøgsordning, og Tinget har ikke taget stilling til lokal-tv's fremtid.